

Kommentar till Hotell Helvetet (av Knut Nordström).

Louise Ekelund (Docent em i litteraturvetenskap):

Oh Knut, din bok är en oväntad och härlig rövarhistoria. Där råder en mirakulös brist på förnuft och sans, där råder mystiska villkor, en brist på allt igenkännbart, du skapar ett eget universum.

Jag tar del av underhållande eskapader, en vild fabulering samtidigt som jag förnimmer vassa indignerade nålar, mot förflackade förlag eller en vedervärdig livsstil. Allt dock invirat i yra fantasterier och en äventyrlig humor som resulterar i nya vågspel och luftsprång.

Här finns det gåtfulla, det fabelaktiga det halsbrytande och samtidigt (som jag upplever det) ett allvar, en vrede, varför inte ett existentiellt djup.

Din bok är kort sagt fylld av många facetter och skepparhistorier . Här möter piccolon Himmel, kanske det ondas väsen, förstöraren, vars skojeri avtecknar sig mot den uttjanta husan, själva folkhemsgumman.

Den nya utsugande penningöverklassen tecknar du med bländande bitskhet. Denna våghalsighet blir till en tunn hinna över ett sår. För mig blir din text en avrättning av dessa klättrares sadistiska likgiltighet och andetorftighet.

Mystiska försvinnanden, genomblodiga snedsprång, magiska uppvaknanden. En häpnadsväckande fantastik slår kort sagt ut sina kronblad. Vanlig logik sätts ur spel, marken blir osäker. Tomhet och ångest dyker upp när skygglapparna rycks undan. Dödens majestät förvandlar raskt ett huvud till ett kranium.

I Hotell Helvetet blir det övernaturliga det naturliga, som i Alices underland, med en drottning lika grym som Apansiktet. Vår vanliga tillvaro visars sig vara en absurd missuppfattning.

Den underfundiga humorn gjuter samtidigt sitt makabra skimmer över det hela. Som det makalösa partiet med den förälskade dammsugaren, i hennes två skilda framtoningar. Denna figur äger en förmåga till förvandlingsmysterier tillkommande en gudomlighet.

Denna ömsinta dammsugare är trösterskan i en tillvaro av halsbrytande ångest, något som i det yttre projiceras i osäkrade vapen, blod, dödsfall, gangstrar. Ett inslag av deckare sticker fram nosen men spolas snabbt. Här åtrås inte spänning utan chock. Med åtföljande kväljningar över all denna vidriga klyftighet.

Mitt i allt det absurd skymtar dock – ett ärende. Kanske ett socialt patos. Du visar dig förvånansvärligt insatt i denna penningstinna värld som ju så suveränt avrättas. Mot limousinerna ställs ju skottkärran, tecknat för de onyttiga, utstötta. Med den unga, förföriska piccolon ställs maktens och kallsinnets livsfarlighet fram.

Det välklädda bornerade översta skiktet får blotta sig i all sin nakenhet., en vidrig avglans av 30-talet tyskeri. Bara Mona-Lisas charmerande beröringar kan lena.

För de gamla ter sig ju den nya livsstilen snarast obegriplig. I satirens narrspegel sätter du ljus på vårt nya vansinne. Du tryfferar, spetsar till, du är kvick, elak och obeveklig, du ger dig inte förrän vi ser hela äcklet under den sminkade ytan.

Din påhittighet är obegränsad, din våghalsighet kräver en inte obetydlig uppmärksamhet. Men den blir drabbande och läsaren gläds och får sällsamt mycket tillbaka.